

vezano s tem, lahko bi rekel krleževskim časom, ko je propadal stari svet, ki ga je Krleža s svojo umetnostjo kakor s solno kislino razjedal, hkrati pa umetniško oblikoval s tolikšno silo, kakor nihče drugi. Pomen njegovega dela presega okvir jugoslovanske literature. Je eden izmed tistih redkih naših pisateljev, ki so v svojih najboljših delih nacionalni in svetovljanski hkrati in to ne le po idejni, marveč prav tako po tvorni, oblikovni, umetniško artistični strani. Po vsem tem sodi med največje pisatelje jugoslovanskih literatur.

MARČNI DAN

Peter Levec

Med resjem zleknjen zrem muževno trstje,
ki južne sape se lovijo vanj.
Že zrak in prst dišita po pomladi,
po njej diši napeto brstje...
A jaz vse bolj utrujen sem od sanj:
bo res prišla pomlad nedoživeta?
Saj pričakujem jo že dolga leta —
in vsa ta leta so le kot en dan,
en sam brezkončen marčen dan,
dehteč po travi, ki ne zeleni,
in rdečem cvetju, ki še v popkih spi.

STRAŽARSKA UTA

Peter Levec

Odkar enot vojaških ni več tu,
v pozabljenosti ždi stražarska uta,
od dolge rabe skoraj že razsuta —
tjavdan sameva v soncu in dežju.

Tesèn — za enega — je njen okvir,
a kaj že fantov v njej je noč prebdelo
in v tistem domotožju koprnelo,
ko v njih se dramil srčni je nemir.

Zdaj več iz nje ne gleda mlad obraz
in nihče zanjo se ne zmeni.
Podolž, počez popisana z imeni —
vsa prazna zeva v svojevoljni čas.

Mordà pa kdaj le spomni se je kdo —
ponovno sredi polnega življenja,
ki lepšega si slikal je od tod —
skoz rožna stekla hrepenenja.

V POLTEMI

Peter Levec

Preveč omamne tvoje so oči,
da smel bi predte ob svetlobi dneva.
Ljubezen skrivna luči se boji,
ker vse presilna že z obraza seva.

O srečen čas! zdaj tu sva v poltemi,
v koprene mračne stvarstvo je ovito.
Zdaj smem sproščeno vpijati tvoj vonj —
in brez bojazni božam te z očmi,
saj ni ti viden njih bleščéči soj
in spričo poltemè ti je prikrito,
da kakor trs trepečem pred teboj.

VSE PRAV

Peter Levec

Čemu razglašal svojo bi boleost
in videl vsepovsod samó temo?
Saj temna noč je sestra svetlih zvezd
in končno — vse je v redu in lepo.

Če kaj pogrešaš, je mogoče prav,
saj v vsaki slasti neka bol je vmes.
Obraza dva nam kaže vsak pojav,
med lučjo in temo je zmerom vez.